

is folyton változik. A rezgések ütemében változó ellenállás hasonló ütemben fokozza az áram erősségét.

A távbeszélőkészüléknél azonban nem ez az áram kering a hallgatókagyló tekercsében. Ezt a váltakozó erősségű és a hangrezgéseket követő lökészerű áramot egy transzformátor primértekercsén vezetik át. A szekundértekercs menetszáma jóval nagyobb, tehát magasabb feszültségű áramlökéseket indukál. Ezt a feltranszformált változó erősségű áramot küldik vezetéken át a felvevőállomás mágneses hallgatójába, ahol ismét hanggá változik át.

A távbeszélő-központban az ú. n. kapcsolótáblán minden egyes állomásnak megfelelően számozott lyuk van, amelybe a kapcsoló tisztviselő az összekötődugaszt benyomja, ha valaki azt az állomás-számot kéri. Ujabban önműködően kapcsoló központok is vannak. Ezeknél a felhívókészülékben a felhívó maga kapcsolja be azt a számot, amellyel beszélni óhajt. Ma már Európa leg-távolabbi részére is lehet távbeszélőn beszélni.

A távbeszélő egyike a legfontosabb emberi találmányoknak.

III. Összefoglalás.

ANYÁK NAPJA.

Teljes műsor.*

Anyám tője.

Irta: Móra László.

Édesanyám dolgos keze mindig-mindig fárad.
Könnyítgeti nehéz súlyát a gondadó Mának,
Tudom, most is: sűrög-forog: az ebéd a gondja,
Ha elfárad ebbe-abba: azt ő sose mondja.
Délutánként, estelenként tűt vesz a kezébe...
És ilyenkor szép szemével mintha messze nézne...

Édesanyám dolgos keze forgatja a tűcskét,
A zsebkendő szögletébe hímez két betűcskét.
Amíg vonja a szálakat, mosolyog az arca,

* Énekek tetszés szerint, az évközben tanult s idevágó szövegek lehetnek.

Itt gazdag műsort adunk, amelyből tetszés szerint hagyhatunk el akár felolvasást, akár költeményt.

A felolvasásokat szépen olvasó tanulókkal végeztetjük.

Mintha azzal a tűcskével engem csókolgatna,
Mintha engem hívogatna mesemondókára,
S kézen fogva vezetgetne szép Tündérországba...

Tűcske, tűcske, szorgos szolgál, mondd meg jó Anyámnak:
Gondolatom pillangói oda-odaszállnak,
Fáradt fejem az ölébe lopva odahajtom
És hallgatom szép meséjét, amíg el nem alszom...
Álom közben szállok, szállok — fel az örök Égbe,
Áldást kérek az Istentől Anyám két kezére.

Anyák napja.

(Ünnepi beszéd.)

Édesanyák!

Tegyük le egy napra mulatságos játékaikat és munkás szerszámaikat; ünnepeljünk! Ma nincsen helye másnak, se összehúzó kezünkben, se kitáruló szívényben, csak a hálaadó imakönyvnek, az imádságnak, a lélekből, a szemünkből kicsorduló drága igazgyöngynek, az öröm ragyogó gyöngyének: könnyeinknek! Ma virág nyílik, a tövis helyén is kivirágzik a kőszikla is az ünnep éltető fényétől és melegétől. Ma virágos a kalapunk és zokogó a kedvünk, mert az emberi lélek legmagasztosabb ünnepéhez kevés a mosoly derűje, a túlárado szívből könny csillog elő: a hála és a végtelen nagy gyermeki szeretet, mely arany-sugaraival körülöleli, simogatja, áldja, dédelgeti és megdicsőíti az édesanya föntségét, szívét, imádságos, áldó, szent dobogását.

Az Anyák napja van! Az ő napjok! Akik a betegség éjjelein álmatlanul ott virrasztanak a bölcse mellett! És visszaimádkozák életünket a halál küszöbéről. Az Édesanya: Istenáldás, kegy, áldozat. jótétemény. A világon minden teremtet valóságban van valami hiba vagy gyöngeség, egyesegyedül az Édesanyában nincs. Ő az Erő, ő az Áldás, ő a Magaföláldozás, az Önzetlenség. Amije van, amit adhat, azt mind gyermekének adja és amit ad, azt azért adja, mert neki csak egyetlenegy igazi boldogsága van; az, hogy mindenét a gyermekének áldozza. Az ő gazdagsága az, hogy gyermekét gazdaggá teheti.

De ne képzeljétek, hogy ő, az Édesanya, csengő aranyat, pénzt, vagy egyéb hiú kincset tart gazdagságnak. Az Édesanya nemcsak a legjobb a kerek világon, de a legbölcsebb is, mert bölcsességét közvetlenül a jó Istentől tanulta, aki az Édesanya szívét teletöltötte az igazi gazdagság ragyogó aranyával, rubinköveivel és gyémántjaival: szeretettel.

Hol volna, hol lehetne olyan Édesanya, aki gyermekét nem szereti? És hol van, hol lehetne olyan gyermek, aki nem szereti az Édesanyját!